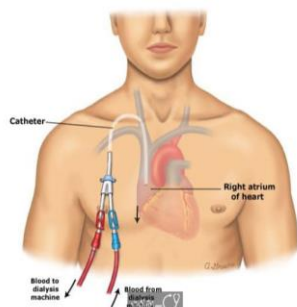

دانشگاه علوم پزشکی شیراز
بیمارستان جوادلانمه (۶) خرامه

کاتر ورید مرکزی

عنوان	کاتر وریدی مرکزی
تهیه کننده	طیبه زارع شیبانی کارشناس پرستاری بخش دیالیز
تایید کننده	دکتر فاطمه گریست متخصص داخلی
سال تهیه	بهار ۱۴۰۵
منبع	گروه نویسندگان پرستار و دیالیز و وزارت بهداشت و درمان پزشکی ۱۴۰۲

عفونت می تواند حتی با سرعت جریان خوب خون هم ایجاد شود. مهم است آموزش های مراقبتی کاتر را دقیقاً همانطور که آموخته اید، اجرا کنید تا از عفونت پیشگیری کنید. شما باید علائم و نشانه های عفونت کاتر را بشناسید و آنها را به پزشک خود یا پرستار دیالیز خود هر چه سریع تر گزارش کنید تا درمان مناسب در اولین فرصت انجام شود.

علائم و نشانه های عفونت کاتر عبارتند از:

تب و لرز

ترشح از محل خروج کاتر

احساس ضعف و بیحالی عمومی

پانسمان محل کاتر را حداقل ۳ بار در هفته در بخش دیالیز یا یک مرکز درمانی مجهز به روش استریل تعویض نماید.

در صورتی که کاتر از محل خود خارج گردید، به هیچ عنوان دستکاری، یا سعی در برگرداندن آن به محل اولیه خود نکنید، فقط بلافاصله به پزشک مراجعه نمایید.

محل کاتر کاملاً تمیز و خشک نگهداری شود.

در صورت خونریزی از محل کاتر فوراً به پزشک معالج اطلاع رسانی شود.

عوارض:

لخته ممکن است داخل مجرای کاتر یا بیرون کاتر تشکیل شود و مسیر را مسدود کند. این وضعیت سرعت جریان خون کاتر را کم میکند و کیفیت دیالیز را کاهش می دهد.

کاتتر ورید مرکزی

یکی از انواع عمل گذاشتن کاتتر ورید مرکزی جهت همودیالیز است که به صورت: قرار دادن یک لوله پلاستیکی نرم (با قطر نصف خودکار و طول حدود ۲۰ سانتیمتر) از طریق پوست در یک رگ مرکزی در ناحیه گردن یا کشاله ران است که می توان از طریق آن خون را جهت دیالیز وارد دستگاه همودیالیز کرد و پس از دیالیز به بدن برگرداند. کاتتر ها عموماً برای شرایط اورژانس و دوره های کوتاه مدت (تا سه هفته) استفاده می شوند اما **در شرایط زیر می توان بیشتر از سه هفته**

از کاتترها برای دیالیز استفاده کرد:

۱) زمانی که فیستول یا گرافت شریانی وریدی ایجاد شده اما هنوز برای استفاده آماده نیست.
۲) زمانی که راه دیگری برای دسترسی دائمی عروقی وجود ندارد برای مثال: وقتی عروق خونی بیمار به اندازه کافی برای ایجاد فیستول یا گرافت قوی و مناسب نیستند.

کاتترها دو راح دارند یکی قرمز (شریانی) که خون را از ورید شما بیرون می آورد و وارد دستگاه دیالیز می کند و را دیگر آبی رنگ (وریدی) است که اجازه می دهد خون تصفیه شده به بدن شما باز گردد.

مراقبت از کاتتر

در طول وصل و قطع دیالیز، پرستار و بیمار حتماً از ماسک استفاده نمایند.

سر کاتتر نباید در معرض هوای آزاد باشد و حتماً با کلمپ یا سرنگ پوشیده شوند.

از وارد آمدن ضربه و یا کشش به کاتتر به خصوص هنگام دیالیز پرهیزید.

از کاتتر جهت گرفتن نمونه خون، تزریق دارو و تزریق سرم استفاده نشود.

از هرگونه خم شدن لوله های کاتتر در زمان غیر دیالیز جلوگیری کنید.

کلمپ های کاتتر غیر از زمان دیالیز باز و بسته نشود.

در صورت استحمام بلافاصله محل کاتتر باید به صورت استریل خشک و پانسمان شود، زمان استحمام باید تا حد امکان کوتاه باشد.

قسمت خارجی کاتتر هرگز نباید در آب حمام غوطه ور شود، برای استحمام نباید از دوش آب استفاده شود.

بهبتر است به صورت ترتیبی هر ناحیه را شستشو دهید تا آب کمتری به سمت کاتتر سرازیر شود.

در صورت تب ولرز و قرمزی پوست اطراف کاتتر، سریعاً به پزشک مراجعه نمایید.

پانسمان بیمار تا پایان دیالیز در محل کاتتر باقی باشد و سپس تعویض گردد.